

De miljonair zoekt een bruid

Jessica Clare bij Boekerij:

DE MILJONAIRESCLUB

Gestrand met een miljonair
Het meisje en de miljonair
In bed met een miljonair
Er was eens... een miljonair
De romantische miljonair
Een nacht met een miljonair

MILJONAIRES EN BRUIDSMEISJES

De maagd en de miljonair
Hoe tem je een miljonair
De miljonair zoekt een bruid

Jessica Clare

De miljonair zoekt een bruid

Deel 3 van de *Miljonairs en bruidsmeisjes*-serie

ISBN 978-90-225-8107-0

ISBN 978-94-023-1031-3 (e-book)

NUR 302

Oorspronkelijke titel: *The Billionaire Takes a Bride (Billionaires and Bridesmaids, #3)*

Vertaling: Textcase

Omslagontwerp: Baqap

Omslagbeeld: © Shutterstock

Zetwerk: Studio Spade voor Textcase

© 2015 by Jessica Clare

Nederlandstalige uitgave © 2018 Meulenhoff Boekeryj bv, Amsterdam

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1

‘**U**w moeder is ongeneeslijk ziek. Ze heeft kanker.’ Geschokt sloeg Sebastian Cabral een hand voor de mond. Hij werd overvallen door angst en bezorgdheid. Zijn gedachten werden geblokkeerd. Zijn moeder moest wanhopig hebben gereageerd op zulk vreselijk nieuws. ‘Verdomme nog aan toe. Dat is verschrikkelijk! Waarom heeft ze me niets verteld?’

‘Het is de verhaallijn voor dit seizoen.’ De advocaat had tenminste het fatsoen om hem beschaamd aan te kijken. Hij schoof een pak paperassen naar Sebastian toe en wees hem op een paragraaf. ‘Hier kunt u het vinden, op bladzij zestien. “*Mama Precious*, ofwel Elizabeth Cabral, zal een experimentele behandeling tegen kanker ondergaan. Radeloos zal ze op zoek gaan naar alle mogelijke therapieën, van holistische spa’s tot aan sjamanistische behandelingen.” Ik heb begrepen dat ze in de laatste aflevering van het seizoen te horen krijgt dat ze volledig schoon is. Het is natuurlijk gewoon allemaal sensatietelevisie, alleen bedoeld om de kijkcijfers lekker op te schroeven.’

Sebastian leunde achterover. Hij was sprakeloos. Hij kon amper geloven wat hij net had gehoord. ‘Wacht even. Bedoelt u dat dit hele shitverhaal door het televisiekanaal is verzonnen en dat er helemaal niets met haar aan de hand is? En dat allemaal zodat ze zich op televisie met kristallen kan laten inwrijven met een sjamaan erbij?’

‘Tja, zo zit het wel zo’n beetje in elkaar.’

‘Walgelijk!’ Hij kon het niet geloven. Kanker voorwenden? Echt? Terwijl zo veel mensen aan die ziekte leden of wel iemand in hun omgeving hadden die eraan leed? Terwijl zijn eigen grootmoeder eraan was overleden? Dit was beneden alle peil.

Tja, reality tv, zoiets kon je verwachten.

Sebastian zat bij zijn advocaat op kantoor in hartje Manhattan om contracten door te nemen en informatie te bekijken over het komende seizoen van *The Cabral Empire*. Het was aanvankelijk geen probleem geweest dat hij pertinent had geweigerd mee te doen aan het programma. Maar de overige familieleden deden wel mee, en daarom kreeg Sebastian ook zijn portie media over zich heen.

Eigenlijk kwam het erop neer dat zijn familie beroemd was geworden door zichzelf ongenueerd te kakken te zetten in een reality tv-show. Sebastians vader was een Portugese achtentachtigjarige miljonair met oud geld, ofwel “*Daddy Money*.” Zijn moeder was een ex-model van ergens in de vijftig, met een plastische chirurgie-verslaving en nogal aparte hobby’s, ofwel “*Mama Precious*.”

Sebastian noemde ze zelf niet zo. Ook al deden alle anderen dat wel, hijzelf gaf de voorkeur aan “moeder en vader”, zoals ieder zinnig mens zijn ouders zou noemen.

Zijn moeder had haar hele leven al beroemd willen worden. Ze was getrouwd met een miljonair die bijna twee keer zo oud was als zij. Maar dat was blijkbaar nog niet genoeg. Ze wilde beroemd zijn. Toen Sebastian een jaar of vijfentwintig was had een tv-producer, die op zoek was naar mensen voor nieuwe realityshows, zijn moeder benaderd. Mevrouw Cabral

had meteen haar hele familie opgetrommeld. Het hele eerste seizoen ging over de zoektocht van zijn moeder naar een nieuw huis in New York City en over haar shoppingtrips waarbij ze het geld van haar man lekker liet rollen. Het was stompzinnige tv zonder enige inhoud. Maar ze had er al snel een dagtaak aan. Sebastians jongere broer en zusjes moesten er ook aan geloven. Dolph en Cassie zaten op plaatselijke scholen in plaats van op een chique kostschool en Amber kreeg thuis privéles en dat was allemaal alleen maar om in de show te komen. Zelfs het dienstmeisje verscheen in beeld.

Het was echt te idioot voor woorden. Zijn familieleden waren een stelletje sukkels die toevallig veel geld hadden en dat stompzinnig over de balk smeten. Eigenlijk had zo'n programma geen succes moeten worden. Het had gewoon een eendagsvlieg moeten zijn.

Maar wat niemand had verwacht gebeurde: *The Cabral Empire* werd een megahit op kabeltelevisie.

De Cabral-familie kwam vanaf toen op allerlei chique premières opdraven. De gezinsleden verschenen in allerlei tv-commercials en ze stonden pontificaal op de covers van roddelbladen. Het maakte de familie Cabral totaal niet uit hoe platvloers het was, als ze er maar beroemd mee werden. Sebastian was de enige die er niets mee te maken wilde hebben. Hij vond het allemaal bullshit en schaamde zich er best wel voor.

Maar hoe meer hij zich tegen het programma verzette, hoe harder de producers en de fans aan hem trokken om toch ook mee te doen. Allerlei roddelrubrieken op tv toonden korte beelden waarin hij op bezoek ging bij zijn moeder. Ook de roddelbladen doken er bovenop met titels als "Welk geheim bewaart Sebastian?". Als iemand met zo'n steenrijke vader met z'n foto

in de media verscheen, kon hij geen normaal privéleven meer hebben. Het publiek wilde meer zien van de sexy, afstandelijke Cabral-erfgenaam.

Maar die erfgenaam wilde er helemaal niets mee te maken hebben.

Daarom zat hij nu tegenover een entertainmentadvocaat om te bespreken wat er wel en niet van Sebastian op het scherm getoond mocht worden in *The Cabral Empire*. Sebastian mocht in geen enkele promo voorkomen. Geen foto's. Geen marketing en al helemaal geen koopwaar. Absoluut geen verhaallijnen waarin Sebastian voorkwam. Het was al erg genoeg dat hij niet op bezoek kon gaan bij zijn familie zonder dat er meteen camera's voor zijn neus stonden.

Hij had kunnen zeggen dat hij helemaal geen beeldmateriaal wilde. Niets. Nul. Noppes. Maar de zender was blijven aandringen en zijn moeder had hem in tranen verteld dat de tv-bazen de stekker eruit dreigden te trekken als hij niet zo af en toe zijn kop liet zien. Dus had hij ermee ingestemd, want ook al waren zijn ouders vreselijke aandachtjunks, hij hield toch van zijn familie.

Maar kanker? Dat was echt een nieuw dieptepunt. 'Ik weiger om deel te nemen aan wat voor verhaallijn dan ook waarin een ziekte als kanker wordt uitgebuit. Ab-so-luut niet! Trouwens, hoe minder ik in dat programma zit, hoe beter.' In het laatste seizoen was hij drie hele minuten te zien geweest; dat bleek genoeg om zijn sociale leven voor heel lang te verzieken.

Sebastian was er helemaal klaar mee.

'Ik ben bang dat die verhaallijn niet de enige problematische is,' zei zijn advocaat met een gekwelde blik in zijn ogen.

Sebastian kreunde opnieuw. Hij had een bonzend hoofd.

‘Wat zouden ze er in hemelsnaam nog bij kunnen slepen wat nog erger is?’

‘Lisa komt er weer in terug.’

Oh, verdomme nog aan toe.

Lisa Pinder-Schloss was zijn ex van jaren geleden, toen het programma zijn eerste seizoen beleefde. Ze was model en ex-NFL-cheerleader met een mooi gezichtje en een nog mooier lichaam. Ze was ook nog eens leuk en opgewekt. Wat precies de breuk tussen hen had veroorzaakt? *The Cabral Empire*. Zij wilde regelmatig in het programma te zien zijn, en hij niet. Het gevolg was dat ze geen stap buiten de deur konden zetten zonder overal paparazzi achter zich aan te krijgen.

Sebastian trok dat allemaal niet en niet lang daarna waren ze uit elkaar gegaan. Lisa was gedurende ongeveer twee seizoenen een van de vaste sterren in het programma, om daarna “een nieuwe uitdaging” aan te gaan. Hij nam aan dat die “nieuwe uitdaging” niet zo goed had uitgepakt en nu kwam ze dus terug. ‘Waarom willen ze haar terug?’

‘Haar verhaallijn is dat ze jou terug wil.’ De entertainmentadvocaat wees op een opsommingsteken op het contract. ‘Je weet wat dat betekent.’

Sebastian kreunde en begroef zijn hoofd in zijn handen. ‘Hoe komt het dat het me zelfs met een hele rits advocaten nog steeds niet lukt om niet met m’n verdomde kop op tv te komen?’

‘Tja, meneer Cabral, dat komt omdat u een onweerlegbaar contract hebt getekend bij aanvang van het programma, met zeer specifieke clausules voor onbepaalde tijd, die het programma toestemming verlenen u te filmen wanneer u in het gezelschap bent van een vaste ster. U heeft daar destijds voor getekend, dus daar kan ik verder niets aan veranderen.’

Geërgerd keek hij de advocaat aan. ‘Ik had nooit gedacht dat mijn eigen moeder me kapot zou willen maken.’

‘Uw moeder gaat voor de kijkcijfers zelfs zo ver dat ze doet alsof ze kanker heeft.’

Verdomme, die man had gelijk. ‘Een paar jaar geleden was ze nog niet zo. Hand op m’n hart, zo was ze echt niet.’ Want anders zou hij nooit, alleen om zijn moeder blij te maken, een handtekening hebben gezet op wat ze onder zijn neus hadden geduwd. Hij had gedacht dat het programma een paar weekjes door een of andere vage zender zou worden uitgezonden en klaar.

Hij wist nu wel beter.

‘Ik ben bang dat u dit seizoen een van de spilfiguren in het programma bent, of u nu wilt of niet. Dat gedoe met die kanker kunt u waarschijnlijk nog wel ontlopen, maar de Lisaverhaallijn betekent dat er niets anders op zit dan de camera’s af en toe in uw leven toe te laten.’

Sebastian kreunde. Hij zag het hele gedoe al helemaal voor zich. ‘Wat zijn mijn opties?’

‘Vertrek uit New York tot ze klaar zijn met filmen. Ze kunnen u niet op camera vastleggen als u er niet bent.’

Zijn ogen schoten vuur. ‘Ik ben echt niet van plan om maandenlang onder te duiken. Mijn vrienden wonen hier en mijn zaken doe ik ook hier.’ Jezus, morgenavond had hij zelfs een verlovingsfeest. Maar dat ging die advocaat geen reet aan. Je wist maar nooit. Misschien was hij wel loslippig en had hij de nare gewoonte om de programmamakers op de hoogte te stellen van allerlei nieuwtjes. Dat was namelijk precies wat de laatste entertainmentadvocaat hem had geflikt...

... die nu dus ook een ster in het programma was geworden.

‘Misschien even op bezoek bij uw familie in Portugal? Weer even proeven waar uw wortels liggen? Uw vader bezit daar toch een kasteel?’

‘Twee zelfs.’ Terwijl hij nadacht, trommelde Sebastian met zijn vingers op tafel. Toen schudde hij zijn hoofd. ‘Ze zouden me zelfs tot daar achtervolgen.’

‘Dan zit er niet veel anders op dan u voor te bereiden op media-aandacht.’

Hij staaarde naar de paperassen die de advocaat vasthield en moest zich inhouden om ze niet uit zijn handen te rukken en ze in stukken te scheuren. ‘Stel dat ik een contactverbod laat uitvaardigen tegen Lisa?’

‘Dacht u dat de roddelbladen daar niet bovenop zouden springen? Het zou een complete mediagekte worden. En het programma zou dat tot de laatste druppel uitmelken.’

Oké, ook daar had hij gelijk in.

‘U moet gewoon iets beters bedenken,’ zei de advocaat botweg. ‘Gebruik uw fantasie. Tenzij u weer opnieuw in zee wilt met juffrouw Pinder-Schloss?’

‘God, nee, alsjeblieft.’ Lisa was van een lief en enigszins onnozel meisje veranderd in een vrouw die voortdurend met haar uiterlijk bezig was en die de paparazzi bij haar hele leven betrok. ‘Wat Lisa en ik hadden was niet meer dan een flirt. Het duurde alleen wat langer dan een paar dates omdat we toevallig mijn moeder tegenkwamen toen ze haar aan het filmen waren.’ Het was achteraf allemaal doorgestoken kaart, maar dat had hij toen niet geweten.

Nogmaals, hij wist nu wel beter.

‘Dan zult u iets moeten bedenken waardoor ze u met rust laat.’

Ja, dat moest hij zeker, maar wat dan?

Hij zat nog steeds te dubben over zijn opties toen zijn chauffeur hem na het bezoek aan de advocaat thuis afzette. De inrichting in de meeste kamers van het herenhuis was in minimalistische stijl, kunstzinnig, met kale muren en smaakvolle meubels. Daar had hij binnenhuisarchitecten voor ingehuurd, de beste in Manhattan. Maar hij liet alle aantrekkelijk ingerichte kamers links liggen en beende rechtstreeks naar zijn studeerkamer, die hij ook wel zijn “denkkamer” noemde. De deur ervan hield hij altijd op slot, zodat de dienstmeisjes niet zouden binnenlopen om op te ruimen of om te neuzen in zijn kunstwerken.

Want Sebastian Cabral had het, net als ieder zevenjarig jongetje, leuk gevonden om te tekenen. Maar anders dan ieder zevenjarig jongetje was hij er nooit mee opgehouden. Zijn familie had zijn hang naar dat “gekrabbel” nooit goed begrepen, ze waren nou eenmaal liever bezig met geld verdienen en rondhangen met de high society.

Maar door met zijn handen te werken kon Sebastian veel van zijn stress kwijt. Soms beeldhouwde hij, en heel af en toe schilderde hij ook. Maar de meeste tijd besteedde hij aan tekenen. Geen landschappen of fantasiemonsters of iets in die trant.

Nee, Sebastian hield ervan om vrouwen te tekenen. Slanke meisjes met platte modellenfiguurtjes en grote ogen, of juist mollige, breed glimlachende vrouwen met welgevormde rondingen en grote borsten. Sebastian hield van alle vrouwelijke vormen, waarschijnlijk omdat hij gewoon een gezonde kerel was.

Hij ging aan zijn tekentafel zitten en duwde een stapel papieren met half-afgemaakte tekeningen opzij. Aan de muren in de kleine kamer hingen nog meer tekeningen, lukraak overal

vastgeprikt. Hij haalde tekenhoutschool tevoorschijn en een nieuwe stapel papier en begon de zachte ronding van een vrouwenwang te schetsen, daarna de ogen, de neus en een haarlijn. Niemand in het bijzonder, hoewel het met de juiste haarstijl Bettie Page kon worden. Hij vond het gewoon lekker om ontspannen te tekenen. Soms, als hij met een vrouw aan het daten was, maakte hij een tekening van haar.

Maar Lisa had hij nooit getekend.

En hij had er ook nu zeker geen behoefte aan.